

ЛИЧНОСТЬ

Само тъзи, които съ имали непосрѣденъ досегъ съ Славейкова, съ могли да почувствува багатството на неговия духъ, неотразимото действие на неговата сложна и силна личност. Той не е отъ категорията на онъзи „знатености“, които губятъ отъ очарованието си, щомъ се доближимъ до тъхъ. Напротивъ, и ония, които малко съ се интересували отъ творенията му, при общуването си съ него, неволно съ се поддавали на въздействието на властната му натура.

Човѣкътъ у него не се покрива напълно съ писателя: много страни отъ първия оставатъ неизразени или недоизразени отъ втория. На първо място — сочната жизненостъ, — буйния витализъмъ, който тъй неудържимо е проявявалъ въ детските си и юношески години Славейковъ и който, макаръ и възспиранъ отъ тежкия му неджгъ, отъ време на време страстно е избухвалъ и до края на живота му.

Изяваваше всичките особености на одарената си и темпераментна личност най-вече въ беседите и речите си. Едва ли може да се посочи другъ по-интересенъ, завладявашъ „сказчикъ“ у насъ като него. Увличаше слушателите не само съ изобилието на остроти и духовитости, съ блѣскави хумористични сравнения, но и съ удивителното умение да придае на тона си онази изразителна мощъ и внушение, които приковаватъ. Въ такива моменти, особено ко-